

תת"ע (חדרה) 8983-11-24 - מדינת ישראל נ' זיין אלדין שייך זייד

תת"ע (חדרה) 8983-11-24 - מדינת ישראל נ' זיין אלדין שייך זיידשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 8983-11-24

מדינת ישראל

נגד

זיין אלדין שייך זייד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[10.02.2025]

כבוד השופטת סגל דבורי

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 24.11.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
 2. כנגד המבקש ניתן ביום 07.09.24 דו"ח מסוג 'הזמנה לדין' בגין נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה. זימון ניתן במעמד האכיפה.
 3. המבקש נדון בהיעדר התייצבות ונגזרו עליו העונשים הבאים: 1 חודש פסילת רישיון בפועל, פסילה על תנאי 2 חודשים למשך 2 שנים וקנס כספי בסך 1500 ₪.
 4. הבקשה הוגשה ביום 02.01.25 בחלוף למעלה מחודש ימים ממועד מתן פסק הדין ונטען כי ב"כ המבקש שכח את מועד הדיון, שכחה שאינה אופיינית להתנהלות משרדו, כי נכח בבית המשפט במועד הדיון אולם התיק לא עלה ביומן. יצוין כי במועד הדיון לא הופקד כל יפוי כח מטעם ב"כ המבקש.
 5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהעדר תשתית ראייתית בעלת משקל המצביע על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה ובראי הענישה המידתית אשר הושתה עליו, כל אלה מצדיקים דחיית הבקשה.
 6. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
 7. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
 8. לעניין אי ההתייצבות לדין, הרי שאין בעמדת בא כח המבקש כדי לבסס תשתית עובדתית מצדקת. כאמור לעיל - בעת מתן פסק הדין לא הופקד יפוי כח בהליך ומשכך אין רלוונטיות לטענה כי ב"כ המבקש נכח או לא נכח בבית המשפט. הנראות היא כי שירותיו של ב"כ המבקש נשכרו לאחר מועד מתן פסק הדין וכי הטענה בדבר שכחת המועד נטענת בעלמא וללא תימוכין ולראיה - לא צורפו תצהירים.
 9. אשר לסיבת אי ההתייצבות - שכחה - אפנה להלכה המחייבת: "נחזור ונזכיר בהקשר זה כי בשלב הדיון בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע, ודינו נגזר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו. עם זאת, כאמור, גם בנסיבות אלה, אם מוכיח המבקש - וזו האפשרות השנייה - שאי-היעתרות לבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין בקשתו להתקבל, לדוגמה אם לא התייצב נאשם למשפטו עקב שכחה גרדא, אולם מבקשתו עולה באופן חד-משמעי כי בתאריך שבו מיוחסת לו עבירת תנועה הוא לא שהה בתוך גבולות המדינה כלל. בנסיבות אלה החלטה שלא לבטל את פסק-הדין תגרום למבקש עיוות דין, שכן אין כל ספק כי דיון ענייני באישום היה מוביל למסקנה שיש לזכותו. רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (ההדגשה שלי - ס.ד.). לא מצאתי בנימוקי הבקשה ביסוס כנדרש.
 10. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 1 חודש, בצירוף ענישה נלווית אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; מדובר בענישה ההולמת נהיגה במהירות קצה של 143 קמ"ש לאחר הפחתה, מהירות המסכנת סיכון של ממש הן את הנוהג והן את משתמשי הדרך.
 11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
- ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"ה, 10 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.